

פרשת וארא ~ כ"ד מבת תשפ"ה ~ גליון תצ"ה - שנה י"א

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודיני הרב
שליט"א

מס' נישין לד':

היכל משה זאהל שרה

הגליק מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמעון דוב זצ"ל
דוונטו החשובה מדת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ד' ח"א - "אנכי" ~

בזו רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א שע"י ווידי דברים לפני הת"ח שהוא בחי' "אין" אזי נצול מכל המדות רעות, כי נכלל

באין סוף רצון שברצונות רעוא דרעוין (עי' שם תורה ד' אות ט'), איך זה מרומז בפסוק "ויקבור אותו בגיא בארץ מואב"?

וזה פירוש "ויקבור אותו בגיא (דברים ל"ד) - זה בחי' "אין", כמו שכתוב (ישעיה מ') "כל גיא ינשא", "בארץ מואב" - זה בחי' "מלכות", שדוד בא ממואב שנסתלק משה בתוך אין סוף בתוך רצון שברצונות, בתוך רעוא דרעוין שהוא בחי' רצון אין סוף המלבש ברצונות, בתמונות אותיות בבחי' מלכות, כמו שכתוב בכל מקום שאתה מוצא גדולתו, היינו מלכות בחי' רעוין, שם אתה מוצא, רעוא - רצון אין סוף, וזה "מול בית פעור" - כי אמרו חז"ל (מדרש אגדה מובא בתוס' סוטה י"ד) למה נקרא שמו בית פעור, ע"ש שפוער פיו, - כי כשפוגמין במלכות אזי יש לו כח לפעור פיו בצרופים רעים: אבל משה שתקן מדת המלכות עי"ז לא היה יכולת ביד פעור לפעור פיו.

אפשר להידעם אצל ד' נחמן קדוויטמן הי"ד 0548483120

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי שלום מאסקאוויטש משאץ זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ"ב מבת)

האדמו"ר משאץ הותיר אחריו הרבה ספרים בכתב יד (הנמצאים בידי נכדיו), בין כתבי היד שנשתיירו ממנו מצוי פירוש על "המעשה מבן המלך ובן השפחה שנתחלפו" מהספר הק' "סיפורי מעשיות.

בתחילת דבריו בכת"י הנ"ל הנושא את התאריך לונדון ר"ח ניסן שנת תש"ב כותב הוא בזה הלשון:

"מבוא לסיפורי מעשיות מהגה"ק החוקר האלקי הר' נחמן מבראסלאו זצ"ל... החכם אומר טוב מעתיק דברים מועילים מלחבר דברים בטלים'. הגה"ק הזה היה איש פלא נורא מאד, ולא ירדו חבריו לסוף דעתו וחכמתו, ושכלו הזה היה עד אין חקר. והרוצה לידע מהותו וענינו מוכרח ללמוד ולדרוש הרבה בספריו הקדושים, כי כל דיבור ודיבור שיצא מפיו הק' ונכתב בספר הוא עמוק עמוק מאד מאד, מלא חכמה ומוסר ועצות נפלאות ונוראות לתכלית האדם עלי תבל. ולא תקוה ממני קורא נעים שאכתוב כל סביבותיו חייו ומקומו ושיטתו כמנהג סופרי הזמן, כי אין אנו רגילים במנהגים אלו לספר ולדבר מהמחברים ז"ל מסביבותיהם רק מפנימיותם, הלימוד והדיבורים והתוה"ק".

עוד כותב שם הגה"ק משאץ:

"הצדיק הקדוש הזה חכם גדול ונורא, וכשמתבוננים בהמעשה הנפלאה הזאת של הבן מלך ובן השפחה שנתחלפו - כמה וכמה ענינים נפלאים ונוראים, ומוסר השכל יש ללמוד מזה המעשה!"

כת. מה פירוש מה שכתוב אצל משה רבנו ע"ה "ולא ידע איש" וגו'?

וזה "ולא ידע איש" - אפילו משה לא ידע (כמו שארז"ל סוטה י"ד) כי נתבטל לגמרי אין סוף, וכל זה היה במותו, אבל בוודאי גם בחייו היה לו התפשטות הגשמיות, והיה מדבק את עצמו באור אין סוף.

כט. מה כותב רבינו הקדוש עוד על ענין נורא זה?

אבל ההתפשטות היה בבחי' "והחיות רצוא ושוב" כי הקב"ה רוצה בעבודתינו, כמו שכתוב "ואבית?? תהלה מגושי עפר מקרוצי חומר" (בתפילת מוסף של ימים הנוראים), ובשביל זה צריך שלא ישאר כן אלא עד עת שיבוא הקב"ה בעצמו ויטול נשמתו.

ל. מה כותב רבנו הקדוש על ענין זה שזוכים לפעמים בהתלהבות גדול בתפילה?

וזה שאנו רואים שלפעמים נתלהב אדם בתוך התפילה ואומר כמה תיבות בהתלהבות גדול - זה בחמלת ה' עליו, שנפתח לו אור אין סוף והאיר לו, - וכשרואה אדם התנוצצות הזאת, אע"ג דאיהו לא חזי - מזליה לזי (מגילה ג') תיכף נתלהב נשמתו לדביקות גדול, לדבק את עצמו באור אין סוף, וכשיעור התגלות אין סוף לפי מנין התיבות שנפתחו והתנוצצו, כל אלו התיבות אומר בדביקות גדול ובמסירת נפשו ובביטול כוחותיו - ובשעה שנתבטל לגבי אין סוף, אזי הוא בבחי' "ולא ידע איש", שאפילו הוא בעצמו אינו יודע מעצמו.

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד ס"ט)

הרבי אומר "ויקבור אותו בגיא" זה שהוא נכלל באור אין סוף. הרבי אומר חידוש אדיר לא שמים לב, הרבי אומר מה זה ויקבור אותו בגיא, שהוא הגיע לכזו שפלות, כזו ענוה שהוא נכלל באור אין סוף. אדם צריך להיות קבור באור אין סוף.

זה אומר הרבי ושפכו דמם כמים שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר, כי אנחנו לא קבורים בתוך ירושלים, אנחנו צריכים להיות קבורים בתוך ירושלים, כל רמ"ח אברים כל שס"ה גידים בתוך ירושלים. לא שכל איזה דבר קטן לא קיבלתי אני כבר בורח מירושלים, או אם מישוהו לא מחייך לי.

ויקבור אותו בגיא זה אור אין סוף. הרבי אומר אדם צריך להיות קבור באור אין סוף. ולכן "גיא" אומר העשרה מאמרות זה באתב"ש "רמת". ג' זה ר', י' זה מ', א' זה ת', "הגיא" זה "הרמת". זה האור אין סוף. זה הרמה הכי גבוהה. כמה שאתה יותר עמוק יותר בשפלות, כמה אתה נמצא יותר גבוה. כמה שאתה יותר בגיא יותר בעמק יותר למטה, אתה הכי גבוה.

הרבי אומר הגדולה של הקב"ה זה הענוה שלו. הרבי אומר בתורה ע"ב שעל ידי שלומדים תורה בעמקות אז זוכים לענוה ושפלות. והענוה זה הגדלות, הגדלות זה לא הגאווה, הגאווה זה השפלות של בן אדם. הגדלות של בן אדם זה השפלות האדירה שזוכים על ידי הצדיק.

~ מילתא דבריחותא ~

רבנו הקדוש זוהיר מאד על השמחה ואמר שמגודל התנכרות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפנוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"ורפא ירפא" - הוא רוצה גם לחיות

היה יהודי שהיה נוהג ללכת לרופא, והרופא רשם לו מרשם תרופות וכדורים וכדו' והיה קונה בבית מרקחת - ואח"כ היה זורקן לפח האשפה - ושאלו אותו מה פשר מנהג זה, מה נפשך אם הוא לא רוצה לקחת אותם בשביל מה הוא הולך וקונה - ואמר הוא הולך לרופא משום שהרופא צריך פרנסה "לחיות", וכן הבעל בית מרקחת צריך "לחיות", והוא זורק אותם לפח כי הוא גם רוצה "לחיות".

~ בת עמי לא תשקוט ולא תחשה בזעקה ~

העתירו עבור אחד מחשובי וותיקי תלמידי הרב שליט"א
הצה"ח ר' אברהם בן אסתר הי"ו (חנניה)
הזקוק לרחמי שמים מרובים

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת וארא ~ כ"ד מכת תשפ"ה ~ גליון תצ"ה - שנה י"א

שפ"ד אמר נהמני

(מימרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע
לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת"

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

עג. מה הכוונה "וימלא"? (כי הרי לא שייך "וימלא" כי אם על דבר שיש לו שיעור, כמו "וימלאו ימיה ללדת" [בראשית כ"ד כ"ד], "מלא שבע זאת" [שם כ"ט כ"ז], שנתמלא למספר מסויים - עפ"י גור אריה).

שהיתה המכה משמשת רביע חודש ושלושה חדשים היה מעיד ומתרה בהם, (עי' שי למורא מה הוא שתי לשונות אלו "מעיד" "מתרה").

עד. ואם "מאן אתה לשלח, מה הכוונה? ואם סרבן אתה.

עה. מאיזה לשון זה? (כי לכאורה היה צריך לכתוב "ממאן"). מאן - כמו "ממאן", "מסרב", אלא כינוי האדם על שם המפעל (שבעיקר הענין אין הבדל בין "מאן" ל"ממאן" כי אם במליצת הלשון לבד, כי "ממאן" הוא לשון 'הוה' - 'פועל' [הכוונה לא לשון עבר ולא לשון עתיד אלא לשון "הוה"], ו"מאן" הוא שם תואר כלומר "איש מאן" - עפ"י הבנת המקרא).

עו. היכן מצינו דוגמא כזאת?

כמו "שלו" (-איש שהוא יושב בשלוה והשקט), וכן זועף (-מי שהוא זועף - וכלם שמות תוארים - עפ"י הבנת המקרא).

עז. "הנה אנכי נגף את כל גבולך", מה פירוש "נוגף"? "מכה", וכן כל לשון 'מגפה' אינו לשון 'מיתה' אלא לשון 'מכה', (רש"י מביא כמה פסוקים מן התורה שגם כתוב לשון זה וזה אינו לשון מיתה אלא רק לשון הכאה).

עח. "ושרץ היאור צפרדעים ועלו" וכאן בביתך" וגו', למה כתוב לשון "ועלו"?

'ועלו' - מן היאור, (שהוא נמוך מן היבשה שייך לשון "ועלו" - עפ"י גור אריה).

עט. "בביתך, ובבית עבדיך", מה משמיענו בזה?

בביתך - ואח"כ 'בבית עבדיך', הוא התחיל בעצה תחילה "ויאמר אל עמו" וממנו התחילה הפורענות.
פ. "ובכה ובעמך", מה לומדין מזה שכתוב לשון זה? (שלא כתוב ועליך ועל עמך" - עפ"י הבנת המקרא).
"ובכה ובעמך" - בתוך מעיהן נכנסין ומקרקרין.
פא. "ותעל הצפרדע", למה כתוב לשון יחיד?

א) צפרדע אחת היתה והיו מכין אותה והיא מתנת נחילים נחילים, (נחילים - פירוש "קבוצים", כמו "נחיל של דבורים" - לשון חז"ל על דבורים המתקבצים בתוך כוורת לעשות דבש - וכן פירש בערוך [ערך נחיל]), זהו מדרשו. ב) ופשוטו, יש לומר שירוף צפרדעים קורא לשון "יחידות", (צפרדע - על שם המין כלו בלשון יחידות ולכן נופל עליו מלת "ותעל" בלשון יחידות - עפ"י הבנת המקרא).

פב. היכן מצינו עוד דוגמא כזאת?

וכן "ותהי הפנס" (ולא נאמר ויהיו הפינים), הרחישה, פדוליר"א בלע"ז (קבוצת כינים - אוצר לעזי רש"י), ואף ותעל הצפרדע גרינוליר"א בלע"ז (קבוצת צפרדעים - אוצר לעזי רש"י).

פג. ויאמר משה לפרעה "התפאר עלי", מה הכוונה?

כמו "היתפאר הגרזן על החוצב בו" (ישעיה י"ט טו), משתבח לומר אני גדול ממך ונטו"ר בלע"ז (להתפאר להשתבח - אוצר לעזי רש"י).

פד. מה שייך כאן לשון זה?

וכן "התפאר עלי", השתבח להתחכם ולשאול דבר גדול ולומר שלא אוכל לעשות.

פה. "ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך", מה כוונת הכתוב "למתי אעתיר"?

למתי אעתיר לך - את אשר אעתיר לך היום על הכרתת הצפרדעים למתי תרצה שיכרתו, ותראה אם אשלים דברי למועד שתקבע לי.

פו. אם היה כתוב "מתי אעתיר" מה היה משמעו?

אילו נאמר מתי אעתיר, היה משמעו מתי אתפלל, עכשיו שנאמר "למתי" משמע אני היום אתפלל עליך שיכרתו הצפרדעים לזמן שתקבע עלי - אמור לאיזה יום תרצה שיכרתו.

פו. מה הוא לשון "אעתיר"?

אעתיר, העתירו, והעתרתי - ולא נאמר אעתר, עתרו, ועתרת, מפני שכל לשון "עתר" הרבות פלל הוא, וכאשר יאמר (בראשית ל"ד י"ב) "הרבו", וכן (שם כ"ב י"ז) "ארבה", וכן (שם כ"ו כ"ד) "והרביתי" - לשון מפעיל, כך יאמר "אעתיר", "העתירו", והעתרתי דברים.

פה. מאיזה פסוק בתנ"ך לומדים הפירוש הזה (שוה לשון מפעיל להרבות תפילה)?

ואב לכולן (רצונו לומר דכתיב ביה בהדיא "דבריתם" - שפתי חכמים בשם מנח"י) "והעתרתם עלי דבריתם" (יחזקאל ל"ה י"ג), הרביתי.

פז. "ויאמר למחר", מה אמר לו פרעה?

התפלל היום שיכרתו למחר, (פרעה חשב בלבו שבשעה שאמר לו משה "התפאר עלי" הגיע זמן הכרתת הצפרדעים, לפיכך ניסהו והאריך לו הזמן עד למחר, אמר עכשיו אחזיק למשה בדאי - חזקוני. וב'משכיל לדוד' פירש שאותו היום היה יום השביעי מתחילת מכת הצפרדעים, וכיון שכל מכה היתה משמשת שבעת ימים א"כ היתה המכה עוברת בו ביום אם לא היה מתפלל משה שיכרתו הצפרדעים למחר).

צ. "ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה" וגו', מתי צעק?

ויצעק - מיד, שיכרתו למחר.

צא. "ויצברו אותם חמרים חמרים", מה הכוונה?

צבורים צבורים, כתרגומו - "דגורין" - גלין, (גלים מלשון "גל" שפירושו ערימה עגולה - רד"ק).

צב. "וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו", מאיזה לשון זה "והכבד"?

לשון "פעול" הוא, כמו (בראשית י"ב ט) "הלוך ונסוע", (ואינו לשון ציווי כמו "קח את מטך" ו"השלך" לפני פרעה, ואילו כתב "ויכבד את לבו" היה משמע הכבדה אחת, אבל "והכבד את לבו" משמעו שהיה מכביד והולך - גור אריה), וכן (מלכים ב' ג' כ"ד) "והכות את מואב", וכן (שמואל א' כ"ב י"ג) "ושאול לו באלקים", וכן (מלכים א' כ' ל"ז) "הכה ופצוע".

צג. "ולא שמע אליהם כאשר דבר ה'", והיכן דיבר?

ולא ישמע אליכם פרעה (לעיל ז' ד').

צד. "ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך", למה אמר השי"ת למשה שיאמר לאהרן?

לא היה העפר כדאי ללקות ע"י משה, לפי שהגין עליו כשהרג את המצרי ויטמנהו בחול ולקה ע"י אהרן.

צה. "ותהי הפנים באדם וכבהמה" וגו', מה פירוש "ותהי הפנים"?

הרחישה, (כלומר פעולת רחישת הכינים - עפ"י לשון חיים), פידוליר"א בלע"ז, (קבוצת כינים - אוצר לעזי רש"י).

צו. "ויעשו בן החרטומים בלטיהם להוציא הכינים" וגו', מה הכוונה?

להוציא הכינים - לבראותם ולהוציאם ממקום אחר, (שהרי במקום זה כבר היה כל עפר הארץ כנים - עפ"י גור אריה).

צז. "ולא יבלו", למה לא יבלו?

שאיך השד שולט על בריה פחותה מכשעורה.

צח. "ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא", מה אמרו החרטומים בזה?

אצבע אלקים היא - מכה זו אינה ע"י כשפים, מאת המקום היא.

צט. "ולא שמע אליהם כאשר דבר ה'", היכן כתוב שדבר ה'?

ולא ישמע אליכם פרעה. (ע"י שי למורא בפסוק י"א הסבר באריכות על מה שכתוב כאן וכן בפסוק י"א 'כאשר דבר ה').

ק. "הנני משליח בך" וגו', מה הכוונה?

מגרה בך, (שאיך לפרשו לשון שילוח, שא"כ היה לו לומר "משליח לך", ומה הוא "בך", וע"י עוד שי למורא), וכן "ושן בהמות אשלח בם" - לשון שיסוי, אינטיצי"ר בלע"ז, (לדרבן לשסות).

קא. "את הערב", מה הוא ערוב?

כל מיני חיות רעות ונחשים ועקרבים בערבוביא, והיו משחיתים בהם.

קב. מה טעם של סדר המכות ששלח הקב"ה על המצריים?

ויש טעם בדבר באגדה בכל מכה ומכה למה זו ולמה זו, בטכסיסי מלחמות מלכים בא עליהם כסדר מלכות כשצרה על עיר, בתחילה מקלקל מעיינותיה, ואחר כך תוקעין עליהם בשופרות ליראם ולבהלם, וכן הצפרדעים מקרקרים והומים וכו' כדאיתא במדרש רבי תנחומא (בא ד'). והמשך המדרש - ואח"כ יורה בהם חיצים [אלו הכינים שהיו נכנסים בגופם כחיצים], ואח"כ מביא עליהם ברברים [אומה אכזרית אוכלי אדם] וזה ערוב, ואח"כ מביא עליהם דורמסיות [רוכבי סוסים העוברים בארץ ומשחיתים כל המקנה] וזה הדבר שהרג את מקניהם, ואח"כ זורק בהם נפט [שיש לו ריח רע] זה השחין [שנבאש בשרם ממנו], ואח"כ משליך עליהם בליסטראות [כלי מלחמה ואבנים גדולות] זה הברד, ואח"כ מגרה בהם הרבה אוכלוסין זה הארבה, ואח"כ אוסר אותם בבית האסורים זה חושך [שלא יוכלו לזוז ממקומם], ואח"כ הורג גדולים שבהם זה מכת בכורות.

תפילות לזכות לקום תצות מתוך 'תפילה לעני' - מועדים

רבונו של עולם, "הבוחר בשירות ובתשפחות", אנא ופנו להמשיך עלינו את רוח תפלתו ושירתו של "נעים ומירות ישראל"; את קדשת שמחתו ואת חן ענותו של "דוד הוא הקטן", שזכה לשבת על פסא יי ולהשיב את מלכות ישראל למקורה על ידי שמחתו העצומה בך. אנא, ופנו לנעם ומירותיו ולעצמת שירותיו ותשפחותיו שהיה שר לפניך, משבח ומזמר מחצות לילה עד הבקר, עד אור השחר אור בקרן של ישראל, עד עת אשר זכה לומר: פשטו ידיכם בגדוד, בסוד "גדו אילנא", הנאמר על סוף מלכות עכו"ם. אנא ופני בכח צדיקיך האמתיים לבחינת האבן שזכה לה דוד, בסוד "רעה אבן ישראל", אב ובנין, אבות ובנים, הכוללים אחר הבריאה בחינת בן, בקדם הבריאה בחינת אב, בבחינת "אין עוד מלבדו". אנא, ופני לאבן שממנה השתת העולם, "אבן מאסו הבונים". ופני לאבנו של דוד אשר בה הכניע את מחרף מערכות אלקים, כמו שנאמר: "ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן".

רבונו של עולם, ופנו בפרט בימים אלו בהם מתגלים מאורי האור לשפך לפניך שיח כמים בכל חצות לילה, בשעה הכשרה לכוול מאורי האש. ופני לשפך את תבערת אש התאוות על ידי שפיכת הלב כמים, בעת נפתחים השערים ומסתלקות המחצות שפינינו לבין אבינו שבשמים. ופנו לשפך נכחך לב כמים, עד אשר יהיו כל ההכלים של למוד תורתנו, הכלים דקדשה, הבוראים שמים וארץ חדשים, ויתפאלו כל הכלים דטמאה, הנמשכים מתאוה קנאה וכבוד, הבוראים רקיעים דשוא וארעא דשוא, אשר מהם כל הגזרות המלחמות והשואות. וימוגו כל ההכלים דסטרא אחרא האוחזים עינינו בשמים וארץ של הכל, בבחינת "הכל המה מעשה תעתעים", המעוררים את העולם לתעתע בנו ולגזר עלינו כל מיני גזרות, שאין לכולם אלא בשנוי הבריאה, על ידי תשובה מעמקא דלבא, על ידי הכלים וכסופים דקדשה, באשר זכה אהרן הכהן בשעת הדלקת המנורה, והמשיך מקני המנורה את שבעת ההכלים דקדשה לכל יהודי ויהודי, שמהם נתהוו שבעת ענני הכבוד, שהנמיכו את הנבואה והגביהו את השפל, והראו לדרי מעלה "איה מקום כבודו", ולדרי מטה "מלא כל הארץ כבודו" גללו אור מפני השך, וחשך מפני אור, ישרו את כל ההדורים, וישבו את כל הקשיות, עד אשר לא היה לשום פגע ומזיק שליטה על ישראל.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק אומר לנסוע לחברון - ונתרפא בניסים גלויים - ממצב של קריסת מערכות

ב' אלפים-תשפ"ג) סיפור זה סיפר הרה"ח ר' נ. ק. הי"ו ששמע זאת מהסבא של הילדה שאתה היה המעשה והסיפור הוא שילדה אחת (בת ארבע) היתה חולה והמצב התדרדר באופן חמור מאד עד שהגיעה למצב של קריסת מערכות ר"ל והגיעו למורינו הרב שליט"א והצדיק אמר לנסוע לחברון לקברי האבות הקדושים ע"ה ולומר שם שבע פעמים תיקון הכללי, והאבא נסע לחברון ואשתו היתה עם הילדה בבי"ח אבל היתה בקשר איתו דרך הטלפון ואמרו תיקון הכללי וכשהגיעו לפעם שלישית פתאום המכשירים שהיתה מחוברת אליהם התחילו לצפצף וכבר חשבה שזה סימן לא טוב שהולך ומחמיר ח"ו אבל אדרבא להיפך פתאום התחיל להשתפר המצב עד שנתרפאה לגמרי באופן של נס גלוי.

היא שמעה קולו של הרב שליט"א עם ציבור גדול

ב' אלפים-תשפ"ד) וההמשך של הסיפור, שאח"כ שאלה האמא האם הרב שליט"א גם היה בחברון והאבא אומר שאף אחד לא היה שם רק הוא לבד - והיא אומרת הרי שמעתי קול של הרב שליט"א שהוא אומר תיקון הכללי עם עוד ציבור גדול כשלשים אנשים - אבל המציאות היא שבפועל לא היה שם רק הוא לבדו - אבל אין ספק שצדיק יכול להיות בצורה שלא רואים אותו - כידוע כמה וכמה סיפורים כמו שמספרים סיפורים כאלו אצל הבעש"ט ותלמידיו הק' זי"ע ועכו"א.

ראיתי אותו מתפלל בחדר שלי בביה"ח

ב' אלפים-תשפ"ה) וההמשך הנפלא שאחרי זמן הילדה ראתה תמונה של הרב שליט"א ואומרת היהודי הזה אני מכיר ראיתי אותו כשהייתי בבי"ח במצב קשה שהוא עומד ומתפלל מתוך סידור בחדר שלי בבי"ח.

הצדיק מגיע אליו במיוחד - ונותן לו ידו הק' ומטהר לו המוח

ב' אלפים-תשפ"ו) סיפור זה סיפר אחד אברך יקר שפעם נכנס לו במוח איזה קושיא על הצדיק וזה לא נתן לו מנוחה וכמה שרצה להסיח דעת מזה לא הצליח - ואז היה מלמד באיזה תלמוד תורה באחת משכונות המרוחקות בירושלים עיה"ק - והנה באיזה יום הרב שליט"א מופיע שם והגיע עד לכיתה שהיה שם מלמד וניגש אליו ונותן לו ידו - ומאותו רגע פרחו לו כל הבלבול והמחשבות שהיה לו והכל התיישב לו - וזה סיפור נורא איך שהצדיק יודע ברוה"ק הכל וברגע אחד הצדיק משפיע מעוצם קדושתו רוח טהרה ממרום לטהר לו מחשבותיו.

הרופאים מייאשים - אבל הצדיק מבטיח

ב' אלפים-תשפ"ז) סיפור זה היה לאחרונה באיזה שמחת ברית שזכה אחד ממקורבי הצדיק לעשות, וסיפר הבעל שמחה למוהל הרה"ח ר' מ. ג. הי"ו שב"ה זה הילד השמיני שיש לו ואחרי שנולדו לו ארבע ילדים הרופאים אמרו שיש לב"ב תחי' איזה חולי שבגלל זה כבר לא יהיה להם ילדים ח"ו, והגיע למורינו הרב שליט"א והצדיק אמר לו שהשי"ת יעזור ושיחתום לו על פתק שהוא מתחייב שיהיה לו עוד שני בנים ושתי בנות (כדרכו של הצדיק שהרבה פעמים הברכות הוא בנוסח פלא כזה) וב"ה צדיק גוזר והקב"ה מקיים לתדהמת ופליאתם של הרופאים וב"ה עכשיו הברית של הילד הרביעי שנולד להם אחרי שהרופאים ייאשו אותו, שיזכו לגדלם לתורה ולחופה ולמעש"ט אמן.

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לכך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון הצות - באולם התפילות (ברה' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת הצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון הצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו גאולת עולם ולכנות בית מקדשינו ותפארתינו
וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה כשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

הילולת
מוהרנ"ת
זי"ע
ועבי"א

דיבורים קדושים בוערים כלפידיים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועבי"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

"חכמות ולשונות הגויים נרחק מדעתינו ונחיה חי עולם בקדושת רבנו"

(שיר ידידות מהצה"ח ר' יצחק ברייטער הי"ד)

הגה"ק השרף האלקי ר' יהושע לייב דפקין זי"ע ועבי"א מבריסק - מגן החינוך הטהור

(ליום היארצייט - כ"ט שבט)

מסופר כשעלה הצה"ק ר' יהושע לייב זי"ע ועבי"א לירושלים עיה"ק רצו להכתירו שיהיה המרא

דאתרא, אבל הוא סירב והסתכל על הילדים הטהורים שהגיעו לקבל פניו ואמר לא הגעתי לכאן להיות מרא דאתרא הגעתי לשמור על ילדי ישראל להצילם מכתות המשכילים שלטשו עיניהם על מוסדות החינוך להכניס שם לימודי חכמות ולשונות, ותיכף יצא במלחמת הרמה יחד עם כל צדיקי וגאוני הדור שהצטרפו אתו ובזכותו נשאר השארית הפליטה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל שנעמוד בנסיונות ולהיות כצור וכחלמיש לא להתפתות ח"ו לשלטון הרשע שרוצים להכניס לימודי חכמות ולשונות לתוך המוח הטהור של הילדים הקדושים שהם כל תקותינו להקים דור טהור על דרכי התורה והיראה כדעת רבינו הקדוש והנורא ותלמידו מוהרנ"ת זי"ע ועבי"א - וממשיך דרכם מורינו הרב שליט"א לאויט"א.

כמה סיפורים על עוצם נוראות קדושת השרף מבריסק זי"ע ועבי"א
"לפניו נעבוד ביראה ופחד"

א. כשהיה אומר בליל שבת קודש "לפניו נעבוד ביראה ופחד", מרוב פחד ה' היו רואים שיצא על מצחו עצם בעובי של אצבע.

הילד התעלף כשפתח את הדלת

ב. וכן מסופר שהיה מתפלל בחדר סגור סמוך לביהכנ"ס והיה יוצא רק לקריאת התורה - פעם אחרי שכבר הוציאו את הספר תורה ורצו להתחיל לקרוא בתורה - אבל עדיין הצדיק לא יצא מחדרו, ואחד מהילדים פתח את הדלת לבדוק מדוע הרב לא יוצא ותיכף התעלף ונעשה בהלה עד שהעירו אותו, וסיפר שראה איך שהצדיק אומר המילים "אנא עבדא דקוב"ה" ומרוב פחד התעלף.

הצה"ח רק שלמה וועקסלער זצוק"ל (מזקני חסידי ברסלב) מגיע לביתו של השרף מבריסק להצטרף למלחמת קודש ג. אחד מזקני חסידי ברסלב שהיה ידוע כצדיק וקדוש, הצה"ח ר' שלמה וועקסלער זצוק"ל והשרף מבריסק מאוד כבדו, פעם הגיע לביתו של השרף מבריסק והרבנית ע"ה אמרה לו שאי אפשר להכנס עכשיו כי הרב זקוק למנוח, ואמר לה שהרב אמר שאם מישוהו רוצה להצטרף למלחמתו נגד הבתי ספר שלומדים שם חכמות ולשונות אזי יעירו אותו אפי' באמצע הלילה - וא"כ הכניסו אותו לביתו של הצדיק ודיבר איתו על הסכנה הנוראה שיש ביי"ס בשם "לעמל" שפונים עורף לאזהרת הצדיקים, ומספרים שמרוב התלהבות הלך אח"כ ר' שלמה לבי"ס הנ"ל ושבר את החלונות בבי"ס זה.

יש לציין שהצדיק הזה הוא לא היה נער צעיר עם דמים עכורים ח"ו, רק היה יהודי קדוש וטהור (והצדיקים אמרו עליו שהיה לו גילוי אליהו) שבער בו קנאת ה' צבקות, וגם יש לציין שהבי"ס הזה "לעמל" שהוא ר"ת "ללמוד על מנת לקיים" אחרי שפרצו גדרם של הצדיקים התדרדר ר"ל באופן חמור מאוד, וכל אחד יכול לברר מה היה הסוף של ביי"ס זה ה"י).

יו"ל ע"י מכוון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלים תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים